

PALMA ES PERD UNA ESCULTURA DE DALÍ

Qualsevol ciutat important com Madrid, París, Londres o Nova York tenen el privilegi de gaudir, als seus carrers, d'alguna escultura de Dalí. La ciutat de Palma, el mes de novembre passat, va perdre l'oportunitat de tenir-ne una. Per comprar una de les grans escultures de l'artista més mediàtic i amb més difusió mundial calen uns quants milions d'euros. La que aquí es va perdre era de franc.

Així foren els fets i vostès jutgin:

L'any 2015, quan ja es començava a parlar de l'Any Llull, vaig informar a qui aleshores era regidora de cultura de l'Ajuntament que a un llibre que havia publicat sobre de Dalí, hi havia unes referències al mallorquí Ramon Llull, Gabriel Alomar (polític i escriptor) i Gabriel Alomar (arquitecte). Verbalment, bona acollida i que ja em dirien coses... Passat un any ho vaig tornar a comentar al nou regidor de cultura del nou govern, oferint la meua col·laboració per fer una conferència, un fulletó, etc., el que trobassin més adient. Verbalment, bona acollida i que ja em dirien coses. Passat una altre any sense notícies i veient que l'any Llull s'acabava, ho vaig comentar a Damià Pons. Verbalment, bona acollida i tot d'una mans a l'obra. Així, el novembre passat, amb l'Institut d'Estudis Catalans i la Universitat de les Illes Balears, organitzarem tres conferències sobre Dalí, la tercera de les quals era “La connexió mallorquina de Dalí: Llull i els dos Alomar, l'escriptor i l'arquitecte”.

A la conferència, vaig demostrar un fet desconegut fins a les hores, com és l'aportació dels personatges mallorquins abans esmentats a l'obra de Dalí i molt especialment la de Llull en la concepció, disseny i significat del seu Teatre-Museu. Gairebé no m'atrevesc a dir-ho per por que no em renyin, però sobre aquest tema he escrit un llibre titulat “DALI-

LLULL i el seu TEATRE” de 394 pàgines. Una vegada acabat l'acte vaig demanar al públic assistent: “En tots els actes en homenatge a Llull que s'han fet, coneixeu alguna nova aportació al seu coneixement? La resposta fou negativa. A continuació, vaig voler deixar constància que malgrat que la informació de la celebració d'aquest acte s'havia enviat a tots els mitjans de comunicació públics i privats, cap d'ells va en va dir ni una paraula. Que a la premsa no s'esmenti que en Tomeu l'Amo fa una conferència, em sembla comprensiu, però quan es tracta d'un homenatge a Llull, i organitzat per les entitats que ho patrocinen, ho trobo incomprensiu. Tampoc cap representant polític institucional hi assistí, malgrat que havia avisat personalment

que en acabar l'acte volia fer una proposta perquè Palma pogués tenir una escultura de Dalí, ningú va fer acte de presència. Davant aquest desinterès de les autoritats, vaig informar a l'audiència que la proposta que pensava fer, me l'en tornava cap a casa. I...quina era la proposta? La proposta era la següent:

Setmanes abans, havia viatjat a Barcelona per dues feines: a la Biblioteca Nacional de Catalunya per a fullejar entre altres llibres l'Arts Magna de Llull, i per entrevistar-me amb la primera autoritat mundial en Dalí, Nicolas Descharnes. Quan dinàvem tinguérem, si fa no fa, aquesta conversa:

- Mira Nicolas, he de fer una conferència a Palma i m'agradaria que els mallorquins poguéssim gaudir d'una escultura de Dalí, provada la influencia dels Alomar i de Llull sobre el pintor.
- La idea és interessant, però ja saps que els preus són molt elevats.
- La meva proposta és simple i quasi amb cost zero.
- ?

- Es tractaria de construir el Cub metafísic de la performance de 1954 a Roma (veure imatge); fins i tot amb el personatge d'en Dalí dedins, i amb un rètol que recollís les seves paraules: *representa la máxima fuerza espiritual que jamás haya inventado la mente humana, este es el Arts Magna de Ramon Llull. Este cubo metafísico ha sido creado según la doctrina del arcángelico Ramon Llull ...* Ja el m'imagín, a un carrer de Palma, a en Dalí sortint del seu cub envoltat de gent fent-se la típica foto al seu costat, seria tota una atracció!

- Em sembla molt bona idea.
- Si nosaltres supervisàvem la construcció, després pot ser podries fer un document on hi constaria la catalogació d'aquesta rèplica com una peça única.
- Per part meva tendreu tota la col·laboració.

I així Palma es quedà sense una escultura del que deia: “M'agrada la idea de considerar-me un descendent de Ramon Llull”.

Tomeu l'Amo